

Nr 285.

Av herr **Back**, angående reglering av rätten för såväl döpta som odöpta att till förutvarande förnamn tillägga nya sådana.

Enligt nu gällande bestämmelser fastställas en persons förnamn vid döpelseakten, och de namn, som då erhållas, kunna icke senare ändras. Ej heller få tillägg göras, även om en aldrig så stark motivering härför kunde presteras.

För de odöpta barnen däremot ställer sig saken betydligt förmånligare. Genom att låta döpa sig vid en senare tidpunkt i livet, vilket rätt ofta förekommer, tillåta nu gällande lagar på området, att nytt eller nya namn fogas till de förut erhållna. Därigenom har en vuxen odöpt person möjlighet att själv välja de namn han önskar använda.

Här föreligger alltså en uppenbar olikhet för dessa grupper medborgare. Ett stort antal personer ur båda kategorierna ha dock gemensam saklig anledning att ändra sitt eller sina förnamn i de fall, då föräldrarna givit sådant eller sådana namn, att vantrivsel eller personliga obehag på grund av namnen inställa sig.

Tyvärr användes föräldramakten på detta område i icke så få fall synnerligen vårdslöst. Det finns exempel på förnamn, som icke blott äro egendomliga utan även frammana idéassociationer, som kunna bli till en verklig pina för hela livet.

Som exempel på detta må här anföras, att ordet *Harpa* förekommer som flicknamn officiellt. Ett dylikt förnamn måste vara förenat med obehag. I tidningarna omnämndes för någon tid sedan en rättegång med en person, kallad *Helias Pausanias Helarian Strandberg*. Föräldrarnas val av namn i detta liksom i föregående fall vittnar icke om någon förståelse för barnens framtida olägenheter av besynnerliga namn. Detsamma måste även sägas om dopnamnet *Eros*. Mindre önskvärda måste också *Blasidius*, *Melusina* m. fl. egendomliga namn vara. När tre bröder efter varandra döpas till *Sadrak*, *Mesak* och *Abednego*, så har kärleken till bibliska motiv förlätt föräldrarna till namn, som hos barnen knappast torde ihågkommas med någon tacksamhet.

Prästerna torde sakna både möjlighet och rättighet att ingripa mot föräldrarna i dessa stycken. Tilltänkta namn meddelas ju ej prästen förrän vid döpelseakten, och då kunna knappast andra namn än de, som uppenbarligen icke äro namn, av dopförrättaren förbigås. Som exempel på vad som kan förekomma meddelade en kyrkoherde motionären helt nyligen, att föräldrarna vid ett barndop som namn på en gosse framförde följande: Petrus Oskar den andre Uppfinnaren Hamnibal, vartill kyrkoherden upplyste, att orden

»den andre Uppfinnaren» ej voro namn, varför dessa ej utsades vid dopet, utan det slutliga namnet i detta fall blev Petrus Oskar Hannibal. Något stöd i kyrkolagen hade dock prästen ej för sitt förfarande.

Ett efterforskande i landets olika delar rörande egendomliga och olämpliga namn skulle säkerligen ge förbluffande resultat till belysning av olämpligheten av en suverän föräldramakt i fråga om dopnamnen. Då emellertid de odöpta barnen icke behöva finna sig i att för livet erfara obehag av sina förnamn genom den för dem öppna möjligheten att låta döpa sig och tillägga nytt eller nya namn, ifrågasättes om icke även de barndöpta kunde komma i åtnjutande av liknande förmåner genom ändring av nu gällande bestämmelser. Någon skada eller förfång för samhället kan därav icke uppkomma.

Efter inträdet i myndighetsåldern skulle kanske i kriminella fall personer få anledning att dölja sitt förflutna genom val av nytt eller nya förnamn. Men denna möjlighet ligger ju redan nu fullt öppen för de odöpta utan att komma till någon uppmärksammas användning. Om åldersgränsen för namntillägg för såväl odöpta som barndöpta sattes till tiden före fyllda 18 år, torde inga som helst olägenheter behöva vidlåda en sådan reform.

Med stöd av vad här ovan anförts föreslår undertecknad,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder i syfte att för såväl döpta som odöpta reglera rätten att till förutvarande tillägga nya förnamn samt för riksdagen framlägga förslag i ärendet.

Stockholm den 16 januari 1936.

Johannes Back.

I motionens syfte instämma:

Vera Eklund.

Ruth Gustafson.